

Fra belgisk Kongo.

Brev fra Glittenberg

Tshene den 31/12—35.

Til «Misjons-Røsten!»

«Faderen elsker Sønnen, og alt har han gitt i hans hånd. Den som tror på Sønnen har evigt liv; men den som ikke vil tro på Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham.» Og atter sier Jesus: «Jeg er veien, sannheten og livet; ingen kommer til Faderen uten igjennom mig.»

Folk her ute har ofte svart mig når jeg har talt til dem om å bli frelst ved troen på Jesus Kristus: Har ikke Gud skapt oss, — Er vi ikke alle Guds barn?

Nei, Guds barn blir man kun på den måten som Gud har forordnet gjennom sitt ord, og det er fast og trygt og holder i livet og i døden. Lovet være hans hellige og dyrebare navn!

Idag er det to år siden vi kom til «Kintshua». Ja, tiden går fort, og vi med den. Tiden er en forunderlig makt som drar alt og alle med. Dager kommer og dager går støtt og sikkert. Tiden setter sitt preg på alle ting. Mennesker og dyr, skog, mark og fjell. Men Jesusnavnet blekner aldrig, tæres ei av tidens tann.»

«Lær oss å telle våre dager, at vi kan få visdom i hjertet!»

Skjønt det i disse dager gjøres meget for Kongos befolkning med hensyn til å forkynne Guds ord, så er her fremdeles veldig strekninger hvor der ingen misjonærer er, (utenom de katolske). Så det må dessverre fremdeles sies om dette land: «Høsten er stor, men arbeiderne få.» o.s.v.

I mange byer hvor jeg har vært har folket bedt mig komme tilbake til dem og bygge mitt hus der, de vilde så gjerne høre Guds ord. På en nokså stor plass to dagers

reise hefra, bad og bønnfalt folket mig om å komme og bygge hos dem. Og dem sa: «Hvis du vil komme og bygge her, så vil vi alle tro på Gud.» Ja om det bare hadde vært slik. Men det virkelige forhold er nok det at de vil ha fatt i den hvite manns penger, saker og ting først. For den hvite mann har alltid så meget med sig: kasser, fulle av allslags rare ting som dem liker å se, og muligens få noe av. Men vi kan ikke vente bedre av dem, som sjelden og aldri hører Guds ord. De er hedninger, døde i synd og overtredelser. Vi er takknemlig til Gud fordi han gjør dem vennligsinnet overfor oss, så vi kan få lov til å bygge og bo iblandt dem. Det er alene Guds ord og And som kan vekke dem opp, så de lærer å kjenne sin besøkelsestid. Vi bedroves ofte når vi ser på alt det folk som lever bortigjennom byene, voksne og barn, og ingen til å lede dem til Jesus.

Da br. Christiansen kom tilbake fra Norge, i førstningen av august måned for å overta sitt arbeid på «Kintshua» drog vi over til «Tshene», en amerikansk misjonsstasjon fire-fem timers vei fra Kintshua, hvor dem hadde tilbudt oss å få bo i et ledig hus, for at min hustru og vårt lille barn kunde få være sammen med andre kvinnelige misjonærer når jeg reiste ute i distriktet. Vårt barn er forliten ennu til å ta med ut på lange reiser, da det er temmelig besværlig å reise her i våre trakter. Vi har bare bærestolen og i denne blir man rystet og skaket i det uendelige, og dertil solstok og vanskelige veiforhold, gjør det ofte besværlig for voksne folk å reise.

Jeg har ikke fått vært så me-

get ute og reist med evangeliet som jeg så gjerne vilde, på grunn av sykdom og dertil andre ting som har gjort det vanskelig for oss. Men nu er vi alle friske igjen, og så håper vi at Gud vil snart legge alt tilrette for oss, og føre oss ut til det sted som han vil ha oss forat vi der kan bygge og bo.

Be for oss kjære venner at vi må bli redskap til mange sjelses frelse i det år som kommer om Jesus drøier med å komme.

Vi ønsker dere alle et av Gud velsignet og godt nytt år, og en hjertelig takk til alle som har vært med oss i arbeidet med bønn og midler.

«Herren skal være konge evindeligh, din Gud o Sion, fra slekt til slekt. Halleluja!»

Ruth og Jens
Glittenberg.

Herre,
du har kalt mig.

Du har kalt mig i din nåde
Herre bort fra synd og last.
La din Hellig And få råde
i min sjel med guddoms kraft.

Kraft av dig til liv til virke
Kraft til helt å følge dig.
Kraft å tjene i ditt rike
kraft til ydmykt boie mig.

Takk o Gud du elsket verden
Gav din sønn i kjærlighet
Elsker alle under ferden,
Elsker mig og mine med.

Hjelp mig Herre da å tjene
Redde dem som synder ned.
La din Hellig And den rene
fylle mig med kjærlighet.

Snart så kommer du fra himlen
Kaller dine fjernt og nær.
Vi av nåde da får lønnen
for den troskap vi viste her.
Halvor Blom Bakke.

strimmel hvorpå det er trykt følgende tekst i flere språk: (javanesis, malayisk, kinesisk og engelsk): «Jesus sa: Jeg er livets brød.» Joh. 6, 25.

Bunnet for Jesu skyld.

Fra Hankow meddeles at den engelske misjonær Bosshardt, — som i oktober 1934 blev bortført av banditter — er iaktatt av byinnvånerne i Tsjiang i sydvestlig Honan, i begynnelsen av forrige måned. Misjonæren var altfor svak til å kunne gå, og han blev transportert, bunden på hender og føtter, på en bambusstang som blev båret av to banditter.

En reform — ikke en revolusjon.

Under ovenstående tittel skriver Sigurd Bjørner i Evangeliebladet blandt annet følgende: — Det har vært praksis ved våre forhandlinger å innby profeten til å delta og når problemene

Fra Banda, India.

Brev fra Svendberg.

Mission House,

Karwi, Banda distr.

U. P. India.

10. januar 1936.

Kjære troessøkende, lesere av «Misjons-Røsten.»

Fred i Jesus Kristus!

Vi er nu kommet inn i året 1936 og Herren alene vet hvad det vil bringe; men ved tilbakeblikk på hvad Gud var for oss i det år som gikk fylles vi med en dyp tilitt til vår Livs Lods. Ja, føre oss vil han sikkert til målet tross hvad som skulde møte på vår tids så skiftendeølger.

De siste måneder har det vært en sterk bevegelse blandt lavkastene i India. De har jo alltid blitt betraktet nesten som dyr; da de er blitt opplært i troen på at de ingen sjel har. En meget bemidlet mann blandt dem bevilget for flere år tilbake en større sum til utdannelse av en ung klok mann blandt sine egne. En ung mann, mr. Ambedkar (nu etter Kambridge-utdannelsen: doktor Ambedkar) blev valgt. Han er senere blitt valgt til leder for lavkastefolkene. Han forsøkte i lengre tid å hjelpe sine lavkaste brødre opp på et høiere nivå; men møttes stedse med dyp forakt fra de høie kasterne. Nu har han så (og vi tror det er en Herrens inngripen, som svar på årrekkevis inntrengende bønn) besluttet å forlate hinduismen for godt og nu er han og hans 30 millioner tilhøiere på vektskålen mellom budisme og kristendom. I flere misjoner holdes i disse dager en bønn- og fastetid; for det er jo millioner av menneskesjeler det gjelder. Dr. Amedkar selv er utdannet ved en kristen høiskole og universitet så han kjenner jo i en forstand, teo-

retisk sett til kristendommens lære. Flere misjonærer og biskoper har hatt samtaler med ham og han er sterkt tiltalt av Kristi lære om å elske sin neste som sig selv, og sier at hadde denne sannhet vært praktisert og ikke bare prediket blandt de kristne, her som i Europa, så vilde dem forlengst vært regnet blandt de kristnes tall i India.

At «De siste dages» og deres nådetid snart er tilende det kan vanskelig betviles av noen, og hvordan kan Herren vende et døvt øre til de ti-tusener av trefylte og troefaste forbønner, opsendte til nådetronen de siste 20 til 25 år. Mesteren begynte å tvette Peters fetter så ønsket han det samme utført for både hender og ansikt. Lavkastene er jo bokstavelig Indias fetter og under disses tvevting kunde muligens også Indias høiere lemmer begjære samme handling for sig. Ja alene Jesu blod kan rense den dypest fallne.

Kun disse få linjer nu; for å anspore våre kjære venner hjem til spesialforbønn. Indias millioner står nu i avgjørelsens dal. La oss be dem igjennom til frelse og evig liv. Kristus har seiret. Halleluja!

Kjærlig hilsen eders i ham for oprørte Indias frelse
Broder og søster Svendberg.

Man må så ved alle vanne.

I den senere tid er en masse av Koreas befolkning begynt å flytte inn til Manchuko. De innfødte kristne følger med dem og sår livets sæd iblandt dem.

Der meddeles at de nye bebyggelser er svært mottagelige for evangeliet.

oppevelse av profetens eller profetiens betydning og anvendelse innenfor menigheten, men bare den spesielle u-skriftsmessige bruk av profeten som et orakel. Profetiens fornemste opgave er jo å tale til oppbyggelse, formaning og trøst. Denne tjeneste fortsettes til Guds ære og vårt gagn, som den Hellig And vil lede.

2) Heller ikke er der her tale om oppevelse av den nytestamentlige bruk av de sykes salvnings med olje til helbredelse. (Jak. 5), men bare om den u-skriftsmessige bruk av oljen til innsettelse til tjeneste i menigheten.

Kan denne reform bidra til en større enhet mellom oss og andre Guds barn, vil det glede alle deres hjerter som lenges etter oppfyllelsen av Johs. 17, 21 og fig. (« — at de alle må være eet — »).

For å forebygge all misforståelse skal her tilføies: 1) Det er selv følgende ikke tale om noen slags

Hvad det brukes til misjonen.

Ofta hører man at folk synes det er for galt å sende penger til hedningemisjon og mener at det burde gjøres mere for våre egne folk og pengene burde brukes i vårt land o.s.v. Nu er det sandt at det kunde gjøres meget mere også her hjemme, men når man ser følgende utdrag av en statistikk sogneprest Kornelius har utarbeidet blir ikke beløpet som sendes til misjonsfeltet større enn hvad det brukes til drikkevarer i 5 dager og tobak i 10 dager.

Utdraget av sogneprest Kornelius' statistikk ser slik ut: «Jeg kan opplyse om at i 1933

gikk det til alle de forskjellige misjonsselskaper i Norge 2.8 millioner kroner. Av disse penger blev 2 millioner anvendt på misjonsmarken.

Direkte ut av landet til misjonen går ikke mere enn vi bruker i drikkevarer i 5 dager og til tobakk i 10 dager. Og dersom noen frykter for at misjonen tar pengene fra de fattige, kan jeg opplyse om at i misjonsbyen Stavanger, som er hovedsetet for Det norske misjonsselskap, gikk det i 1934 til Misjonsselskapet kr. 25.700, men til byens forsorgsvesen 100 ganger så meget, nemlig over 2.5 millioner kroner.»

Kinesisk traktatmisjon.

Traktatmisjonen er jo kjent og virksomingsfull. I London trykkes som bekjent skriftsteder på baksiden av bussbillettene. En stor kinesisk kjekksfabrikk vedlegger alle sine småpakninger en papir-

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.
Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.
Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.
Abonnementpris er: I løssalg 20 ore, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opplyselse og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Misjonsbilen

til **Berger Johnsen.**
Det er videre innkommet til misjonsbilen:
Fra noen unge i «Eben-Eser», Askim ved Thv. Johansen kr. 100.00
Hans Berge, Lunde, Telemark « 10.00
En ubenevnt søster i Moss « 5.00
H. A. Olsen, Hvaler « 10.00

Tils. kr. 125.00
Før innk. « 35.00

Ialt innkommet kr. 160.00
Hjertelig takk. La det bli en god jubileumsgave til br. Berger Johnsen. Bidrag mottas fremdeles med takk. Send det til «Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Til misjonsvenner.

Som det vil huskes blev det uttatt noen brodere blandt de frie venner, som skulde være misjonærene behjelpelige med å samle midler til hjemreise for misjonærer og stå misjonærene bi med forskjellige ting.

Vi er blitt apmodet om å minne om dette og at misjonskasserene, misjonvennene og interesserte bør huske på det.

Hvis ikke bladet kommer

i rett tid vil vi gjerne få vite det. En av våre kommisjonærer nevner at en sending ikke kom frem før det var så sent at han fikk to på omtrent samme tid. Dette er det jo ingen mening i, og hvis det kommer uregelmessig til noen vil vi gjerne vite det.

Send oss et brev kort og det skal bli gjort hvad det kan gjøres for å rette på det.

Rettelse.

Ved en forglemmelse av mig er det innkommet en feil i Schroder-misjonens årsoppgjør for 1935. Der står fra kvinneforeningen Logen, Moss kr. 300.00 — skal være 400. Hvorfor herved kvitteres.

A. Toftner, kass.

Til Misjons-Røsten.

Sender kr. 10.00 til misjonsbilen til Berger N. Johnsen. Håper at alle misjonsvenner gjør hvad dei kan så at B. Johnsen fer seg ein bil i jubileumsgave.

H. Berge, Lunde.

Hjem for å hvile.

12 år på misjonsmarken.
Str. Hilda Wergedal har nu i ca. 12 år virket i India. Første periode ca. 5 år og nu er det omkr. 7 år siden hun drog ut til feltet derute igjen.

Som man forstår er det nu ab-

solutt påkrevet at hun snarest mulig får komme hjem og hvile, samt å få forandring på klima.

Jeg vil da som søsterens kasserer gjøre hennes og misjonens venner oppmerksom på denne sak. Gjør hvad du kan og snart, så at vår søster kan komme hjem og få den velfortjente hvile.

Det trenges ca. 1000 kroner til hjemreisen. Midlene kan sendes til undertegnede og vil bli kvittert for i bladet.

Så en hilsen til alle misjonens venner med Matt. 25, 40.

Jens Jarnæs,
Passebæk p. o. Sandsvær.

Hilsen fra Kina.

Kjære venner!
Gud velsigne eder alle.
Har vært minnet om å sende eder en jul- og nyttårshilsen, men da tiden har vært så optatt på de forskjellige plasser, har dette kun blitt til en tanke. Godt at vi kan minnes hinannen — via himmelen — i bønner.

Juledagens møter er nu over og der er gode minner tilbake. Det var deilig å få møtes med brodere og søstre fra de forskjellige steder. Noen gamle, andre nyfrelste. Herlig å se at familien vokser og synes å trives— Herrens navn til ære og de sjele som ennå ikke kjenner Herren, til frelse. Det var som alle følte samme ansvar overfor de ufrelste og denne sannhet at tiden herefter er kort.

Blandt de troende var en ung mann som kom leit tilskade for noen uker siden ved å hoppe av et godstog mens dette var i full fart. Han forteller at han merket at han slo en kolbøtte og visste ikke av mere foren han kom til sig selv etter å ha vært besvimet. Han lå da mellom plattformen og de første togskinner, hvor toget nettop hadde passert og ved et mirakel var han blitt reddet fra å bli knust. Den ene hæl føltes som skadet, men han tenkte ikke over det og i nattens mørke spaserte han cirka 2½ times vei til sitt hjem.

Da han skulde ta sko og strømpe av var det en eneste fast blodmasse; men ennå verre, hele hælen fulgte med. Først da foten var tinet op, fikk han smerter. Stakkars mann.

Denne mann har nu bodd her og fått hjelp både til legem, sjel

og ånd. I skulde se ham fryde sig over Guds nåde. Ikke en eneste smerte siden han kom hertil. Hælen er snart bra og best av alt, Jesus har frelst ham. Også hans oppasser har tatt imot Jesus. Før de reiste hjem igår sa de: Nu skal avgudene brennes og Gud skal vi herefter tilbe. A hvor de frydet sig. Mann, hustru og en søster til mannen. Der er flere kristne i deres landsby.

Gled eder med oss venner. Herren vender hjertene. Vi står nu overfor spørsmålet å nå alle de tusener som likesom er gjemte ute i landsbyene (også dem imellem bjergene.) Det kjennes som at det er åpent over alt. Der kalles fra mange hold om hjelp. Herren skal opfylle deres kalden.

La oss forene oss i lovprisning til Herren som i det forgangne år på sin underbare måte førte oss herlig igjennem alt og gav seir. Også de kommende dager vil hans nåde være oss nok.

Med hilsen til alle.
Torkild Rasmussen.

Kjære venner!

Apenb. 22, 7.
Sender også en hilsen med ønsket om et seirende liv for oss alle i året 1936.

Må vi lyse mange villfarne inn til Jesus sikre havn.

Ikke een er glemt av Gud. A slikt et herlig verk han utfører i oss. Ham til ære og pris.

Venn! ved nådetrønen, i lønnkammeret kjenner vi hinannen best. Må vi alle få en rik og vel-signet host.

Takk I kjære!
Agnès Rasmussen.

Fra Børselv.

Børselv 29. januar 1936.

Kjære «Misjons-Røsten».

Er glad og takknemlig for bladets ankomst. For oss som er uteluttet fra å til stadighet delta i møter og høre vidnesbyrd er det gjildt å lese om de forskjellige steder og venner, der sender sine hilsener gjennom bladet.

Igår skulde vi igjen ha sett soløiet over fjellet; men det var skyet, likeledes er det idag, dog ser vi at solen har nådd over.

Søndag på søndagsskolen hvor vi hadde 35 barn, hadde vi minneverset: «Jesus Kristus er igår og idag den samme, ja til evig tid.» Dette får vi erfare dag for dag. Mennesker forandres, venner svikter, men han er trofast som har kalt oss. Dog den som er blitt eet med Kristus har også det samme trofaste sinn.

Fikk også i år se at vennene er med og husker oss heroppe, idet der blev sendt oss hjelp både i penger og naturalsaker. Må her få bringe dere vår hjerteligste

takk. A nevne alle kan jeg ikke, dog noen må nevnes. Vennene i Drammen, Moss, Lillesand, Arendal, Eydehavn og så alle de andre. Gud velsigne dere alle for meget og litet i menneskers øine, men husk at Gud ser til hjertelaget og elsker en glad giver.

Hvis dere så de mange takknemlige og strålende barnesinene er jeg sikker på dere enn mer vilde takke ham som innvåg dere å sende oss hjelp til å hjelpe.

Mandag fikk vi en mann til hit på hjemmet. Om dere hadde sett ham da han kom vilde dere med mig ha ønsket: Gud kan vi hjelpe flere.

Be fremdeles for mig. Ja, for oss alle her og folket, at Gud må bryte igjennem.

Hilsen med 1. kor. 13.

Eders i Jesus
Dorothea Klem,
Børselv.

Den norske ambulanse

skal nu gå inn i arbeidet på sydfronten i Etiopia istedet for den svenske.

Daniels utfrielse.

Vi leser i Daniels bok at han var en av de bortførte fra Juda og var nu i kongens tjeneste.

Daniel blev godt likt av kongen. Sikkerlig fordi han var en mann som de kunde stole på. Han blev snart opøhoiet så han blev en av de overste i riket. Av den grunn var det vel at Daniel fikk mange fiender blandt satraperne, kongens rådshefter. Disse søkte nu leilighet til å få ryddet Daniel av veien. De fikk istand en lov som skulde forby noen å be til andre enn kongen om noe, og den som overtrådte denne lov skulde kastes ned i løvekulen. (Dan. 6 kap.) De hadde fått kongen til å underskrive denne lov.

Men Daniel brød sig ikke om dette, men bad til sin Gud akkurat som før tre gange om dagen. Satraperne meldte da dette til kongen og efter loven måtte Daniel kastes i løvekulen.

Kongen som gjerne vilde frelse Daniel sa til ham: «Din Gud som du stadig tjener, han frelse dig.»

Tidlig neste morgen gikk kongen ned til kulen og ropte til Daniel og sa: «Har din Gud som du stadig tjener maktet å frelse dig fra løvenes gap?»

Daniel svarte tilbake og sa: «Kongen leve evindelig. Den Gud som jeg tjener sendte sin engel og lukket løvenes gap, så de ikke har gjort mig noe ondt, fordi jeg er funnet uskyldig for ham, og heller ikke mot dig o konge, har jeg gjort noe ondt.»

Ja, dette var to grunne for Daniels frelse, han hadde en uskadt samvittighet for Gud og mennesker, — Da blev kongen såre glad, står det, og han bød at Daniel skulde fores op av kulen. Daniel blev ført op av kulen, og der fantes ikke skade på ham, «fordi han hadde trodd på sin Gud.»

Dette var en tredje grunn til Daniels herlige utfrielse, han hadde trodd på sin Gud.

Da bød kongen at de som hadde forfulgt Daniel skulde kastes ned i løvekulen og det står: «at disse nådde ikke bunden av kulen foren løvene hadde tatt fatt i dem og knust deres ben.»

Denne Daniel nød ære og lykke i Darius regjering og i perseren Kyrus regjeringstid. Her er det godt å merke oss at det var denne Daniel som ikke vilde besmitte sig med kongens kostelige mat eller den vin han drakk — det var denne Daniel som blev kastet inn i den brennende ildovn. Det var denne Daniel som blev forfulgt av satraperne der vilde ødelegge hans liv. Det var denne Daniel som blev kastet ned i løvekulen, — Det var denne Daniel som måtte gjennomgå de mange trengselsperioder her på denne jord. — Det var denne Daniel som under alt trodde på sin Gud. Det var denne Daniel som nu nød ære og lykke i Darius og Kyrus regjeringstid, og hvor lenge denne regjeringstid varte, det står der intet om. Men det er vel-signet å tenke på at der kommer en dag da også vi skal løftes op av denne jordkule som vi beveger oss på, omgitt av de mange brøtlende løver, — farer og fristelset.

Vi skal høre kongens røst. Han skal løfte oss op og vi skal lik denne Daniel få nytte ære og lykke hjemme hos vår himmelske far,

Kongernes Konge og Herre Herre, og hans regjeringstid rer fra evighet til evighet. lykke blir evindelig.

Sigurd Lin

Det er skjont.

Det er skjont mens jeg vandrer

Å få kjenne at Jesus er med. Med sin ånd er han alltid tilstede for å skjønne mitt hjerte sin frelse.

Kor:
O, så skjont — o, så skjont å vite at Jesus er med.
O, så skjont, ja så skjont, at min Frelser han alltid er med.
Det er skjont midt i motgang og tvil

Å få kjenne at Jesus er med.

Han vil fylle min trang og min lengsel. Ja, det er herlig når Jesus er med.

Han skal komme på himmelen så O, hvor salig å da få bli med.

Løftes op ifra land og fra byer.

Evig nytte den himmelske fred.

... Str. Pahl, Fredrikstad.

Glimt fra Palestina.

Landets materielle og økonomiske blomstring er forbauset og skulde forekomme utrolig og som det ikke var bevislig. I Jerusalem, Haifa og Tel Aviv bygges ustanselig og nye hus reises av dig. I håndverk og industri er så økningen kolosal. Bygningskostningene for 1934 beløp sig 5,3 millioner pund sterling.

Ved det Døde Hav ligger store pottaskefabrikk som uke fremstiller 100 tonn kjemikalier av det Døde Hav. Nedenfor Galleiske sjø ligger Palestinas elektriske korporasjonets kraftstasjon. Dette selskap har en aksjekapital på 1 mill. pund sterling. Stasjonen har 3 kjemiske store turbiner og plass for fjerde. Hver turbin frembringer 8500 hestekrefter. Ledninger over 1000 km.s lengde fører kraften utover landet.

Palestinas jødiske befolkning nu over 308.000. De utgjør 26 av landets innbyggerantall. Av dem er omtrent 15 % jordbrøtere og bor på landet, resten er satt i de store byer og landsbyer som er vokset op i det senere.

Nu beregner man folketallet i Jerusalem til 110.000, hvorav 65.000 er jøder. Antallet jøder Haifa sies å ha øket fra 16.000 35.000 i de to siste år. Nasaret en av de få byer som ikke ligger noen nevneverdig jødisk befolkning.

Tiberias er nu den viktigste ved kysten av Genesarets sjø. I år siden hadde byen knapt 7000 innbyggere, som bodde sammenstuvet i den gamle by med smale gater. Etter den sterke diske tilvekst i landet i de senere år er også denne by vokset ut. Den største del av befolkningen bor nu utenfor byen i villager, som er spredt over de liggende høider.

Byene i Palestina har allvært omgitt av mure til beskyttelse mot fiender, men nu har vokset så sterkt at de har bredd sig utenfor de tidligere mure. Ordet hos Esekiel 38, går i oppfyllelse: «Det er et land med åpne byer. De bor uten mure og hverken har bom eller port. Det går frem med full fart i tiden for Israels gjenreisning»

SPREDTE FELTER

Vekkelsen i Svelvik og Aasheim.

Det går fremad med stormskritt på disse kanter nu. Gud har grepet inn og vi står formelig bare og ser på. Ja, slik skal det jo være, og det blir heller ikke bra før. Det er når menneskene blir villige til å gi op alt sitt eget at Gud får begynne å arbeide, og der ligger vekkelsens grunnlag.

Det har hittil bød sig ca. 40 i Aasheim og ca. 35 i Svelvik, og eftersom vi hører er alle mennesker påvirket av Gud. Vekkelsen er alles samtaleemne, og frelsen dagens brennende spørsmål og største diskusjonsemne. Om folk bare vilde slutte å diskutere og heller tro Guds ord lå frelsen åpen for dem alle!

Det er i sannhet begivenhetsrike dager på disse trakter nu. Mange unge menn og kvinner i sin beste alder forlater synden og verden, og slår inn på denne nye vei med det høie livsmål. Både på Aasheim og Svelvik er et helt kortspilleg kommet med og unge menn, bekjente for sitt vilde liv, løses og får isteden en herlig glede i Gud. Gamle kristne som er slovnet på veien settes på ny i brann for Jesus og hans sak. Slik blir det når Gud går frem.

Ja, i sannhet våren, den åndelige vår, er kommet på disse kanter og Gud skal ha hele æren. En søster fra Svelvik, fru Ida Stavigbotn, som tilhører indremisjonen, har skrevet en sang til oss i anledning av vekkelsen og jeg vil gjerne gi den her.

Mel: Engang levde jeg for verden.
Har du mett den Herre Jesus på din vei min kjære venn.
Har du hørt hans milde stemme at: Mitt kjære barn kom hjem.
Kor:
Milde underfulle rost som dig følger på din gang.
Senker sig i sjelens dyp med sin underfulle sang.

Har du hørt den på dig kalle stemmen kjærlig mild og om.
Over alt den dig jo følger denne hilsen fra Guds Sønn.

Har han sier: Ei i verden finner du din lykkes vei.
Verden terner gir for roser sten for brod den rekker dig.

Men hos ham er evig lykkes glede, trygghet, ro og fred.
Vil du ei ditt livshåp bygge i hans store kjærlighet.

Kjære sjel, o, kom til Jesus, der ditt hjerte finner fred.
Der din synd blir helt utsettet, husk han for dem alle led.

Kor:
Kjære sjel, o kom, o kom, har han kaller på dig nu.
Har hans varme stemme ber ved din dør, just nu, just nu.
Brødre, bed for oss! 1. Tes. 5.

R. Dammén.

Fra Sarpsborg.

I notisen om fellesmøtene i forrige nr. var det dessverre uteglemt å nevne at Filadelfiamenigheten også deltok.

Møtene var godt besøkt og flere overga sig til Gud. Motene

holdtes i de forskjellige lokaler og en søndag i Festivitets store sal. Sist mte holdtes i Folkets Hus og der var samlet over 1000 mennesker der. Av predikende brødre deltok pastor Wahlstrøm, forstanderne Stabell og Fredolf Johnsen m. flere.

Askim.

Også i Askim er det fellesmøter og vi får antagelig høre derfra senere.

Fra Balsfjord.

Filadelfiamenigheten i Balsfjord hadde innvielsesmøte på sitt nye lokale 1. nyttårsdag. De har også bestemt sig for å ha fellesmøter en uke sammen med baptistene og de frie venner.

Vekkelse i Rygge.

Fra Rygge kan meides om gode tider.

«Store ting har Herren gjort i mot oss og derfor er vi glade.»

Gud har gjestet sitt folk med vekkelse — først blandt de troende og derefter blandt de vantrø. Bror Skoie har ved Guds nåde virket til velsignelse iblandt oss. Guds ord vender ikke tomt tilbake, men har lykkelig utført det som det var sendt til. Broderen har virket her siden nyttår. Vi hadde også en uke fellesmøter med vennene i indremisjonen, og fikk erfare at Guds ord hadde fremgang og fikk makt.

Det er mest ungdom som kommer til Gud nu. «I hellig prydelse kommer din ungdom til dig, som dugg ut av morgenrodens skjød.» De som kommer til ham skal ikke vende til bakte med tomme hender. Nei, han skal fylle all deres trang i herlighet i Kristus Jesus.

Det er fremdeles stor søkning til møtene og vi ønsker «at våre fanger må vende tilbake som bekkende i sydlandet.» La oss derfor arbeide mens det er dag. Natten kommer da ingen kan arbeide. Husk, bror og søster: Det er lønn for din gjerning i Herren. «De som sår med gråt skal høste med frydesang.» La oss derfor være brennende mens vi venter på det salige håp og åpenbarelsen av vår herre Jesu Kristi evige rike.

Jesus kommer snart og «de som var rede gikk med ham til brylluppet.»

T. S.

På farten.

Efter lang tids opphold blev det atter anledning til en liten tur igjen.

Rygge

Første stoppested blev Rygge. Her hadde forsamlingen i «Betania» fellesmøter med indremisjonen og en god ånd var over møtet. Br. Skoie og Karl Utne m. fl. deltok.

Moss.

Derefter blev det anledning å delta i møte på «Logen», Moss, torsdag og det var åpent å vidne om Gud, tross forkjølelse og slapphet.

Aas.

Ved Aas stasjon er det en efter forholdene nok så stor venneflokk, vistnok. Ved en plusselig innskydelse jumpet jeg av toget og gikk på møte der. De har et lokale som de har kalt «Evangelie-Salen» og enda ingen kjente mig blev jeg oppfordret til å avlegge et vidnesbyrd der. Tror og-

så jeg fikk et budskap fra Gud. En brøder som jeg desverre har glemt navnet på talte godt om vårt rett som Guds barn.

Oslo.

I Oslo er det jo mange forsamlinger og det er interessant å gå og høre de forskjellige talere. Var blandt annet i «Salem» og hørte pastor Nils Ramselius fra Stockholm og Erling Strøm. Det var mange folk og et godt møte. For en tid siden gikk jo endel ut fra «Salem», sammen med br.

Hartford og har nu et lokale som de kaller «Saron». De har fremgang og gode møter på begge steder, så det er ikke alltid at en deling er av det onde. Begge forsamlinger er i god forståelse med hverandre, blev det fortalt. Ja, man arbeider jo for samme firma. Vi står ganske sikkert ved avslutningen av denne husholdning og det gjelder å arbeide så lenge nådens tid varer. «Ikke er den noe som planter eller vanner, men Gud som gir vekst», sier Paulus. G. I.

De vise menn fra Østen.

Etiopia er på manges munn idag; dette land som før var nesten ukjent er nu plutselig blitt kjent og omtalt. Det er Mussolini som er ophavsammen til det. Han tenkte å bli en stor erobrere og utvide det gamle romerske rikets grenser, men han kommer nok ynkelig til skamme, som så mange før ham. Vi lever i demokratiets tid — i folkeveldets tid — og kongemakt og stormakter smulder bort. Det går den veien at «kaksen» forsvinner, storbruk opphører og alt blir felleseie, ser det ut til.

Det er mulig at Mussolini er mannen som skal brukes til store forviklinger. At han blir brukt til å styrte maktene inn i selvmord og odeleggelse. Han tenker nok å høste ære og berømmelse, men blir betraktet med avsky i steden.

Etiopia finner vi nevnt tidlig. Det er grunnlagt av Cams etterkommere. Perserkongen Ahavseus rike grenset til Etiopia. Etiopierne har vært tapre folk og vist at de kan forsvare sitt land helt fra oldtiden. Allikevel har England, Frankrike og Italia i de senere år trengt inn på etiopisk område og nu tenkte visstnok Mussolini å sluke det helt. Landet er rikt og har store muligheter. I landet finnes gull og olje m. m. Dronningen av Saba ga Salomo hundrede og tyve talenter gull og de vise menn ofret også gull til Jesus.

Hans Lehne.

Nåde være med dere!

Det er min sjel en fryd å tale om min Frelser, for ingen er som Han, synden tilgir Han og overtreddelser går Han forbi. Jesus Kristus Guds sønn støter ingen bort som har vendt sig bort fra verden og har fått lyst til å følge sin elskede og trofaste venn. Han som det ikke er funnet svik i — ikke i ord og ikke i gjerninger. Jesus sa da han vandret med sine her nede: «Min Frelser gir jeg eder, ikke som verden gir, gir jeg eder. Han vilde at vi skulde tro på Gud og tro på Ham. Etterpå fortalte Han at der var husrum nok hos Far. Pris skje Gud! Det er jo dyrebart å ha fred med Gud da rettferdighetsfrukt såes i fred, for dem som holder fred, derfor er det også dyrebart å hilse de hellige med nåde og fred. Rettferdighet skal vokse op av jorden. Nåden hersker ved rettferdighet til evig liv. På fruktbar mark har Rettferdighet hjem. Pris skje Gud!

Alle hellige hilses med Salm. 7 8,25.

C. O. Blegberg.

Glad for å være utvalgt.

Det var 30. desember at den svenske ambulans ble bombardert og Lundstrøm hårdt såret. Om kvelden den 31. døde han, fritmodig og glad. Kort før han døde, skrev han på en lapp: «Jeg er glad at jeg er den utvalgte.»

Nyttårsdag kl. 3 blev han begravet på den etiopiske kirkegård i Negelli. Der blev bl. a. sunget: «Jeg er en gjest og fremmed her» og pastor Svensson talte ved graven. En hel del etiopiske soldater hadde samlet sig og de blottet sine hoder under begravelsen. Tilslutt blev graven kastet igjen av Lundstrøms svenske kamerater.

China Innlandsmisjonen

har nu 1338 misjonærer, 4000 kinesiske medarbeidere, 345 hovedstasjoner og 2000 utstasjoner.

Det britiske bibelselskaps arbeid i Etiopia.

Arbeidet med bibelsalget i Etiopia tok til i 1913. I årene 1914 — 20 blev hvert år spredt omkring 1000 eksemplarer av bibelen. I 1934 var salget oppe i 9291 ekspl.

Hvad vi behøver.

Ikke veltalenhet på en talerstol, men den Hellige Andes vekkende og levendegjørende kraft er det vi behøver.

Den Hellige And kan gjøre ordet like så mektig og virksomt nu som i apostolens dager. Han kan samle inn hundrer og tusener like ke så vel som en eller to. Grunnen til at vi utretter så lite, er at vi ikke har den Hellige And med oss i samme grad som tidligere.

Dersom den Hellige And får lagt kraft i vår preken, kommer det ikke så meget an på våre tallegaver. — Folk kan være ringe og ulærde og mangelfulle når det gjelder formen, men hvis Andens kraft følger dem, kan den fattigste evangelist utrette mere enn den lærdeste bisp.

Det er en større åndelig kraft vi behøver. Sjelens kraft fyller legemet, og Andens kraft fyller menigheten.

Vi kjenner menn med utmerket begavelse og utdannelse, men de har ikke noen åndelig kraft, og når de taler er den Hellige And ikke med.

Men vi kjenner andre enfoldige menn fra landet som taler sitt bondesprog, og Guds And fyller hvert ord med himmelsk kraft.

C. H. Spurgeon.

I støpeskjen.

Verden er i støpeskjen.

Det gamle faller. Nye tanker, ting og systemer får feste.

Bolsjevisme, nazisme og facisme kjemper — ikke om penger, verdier, bygninger og land, — men om selve folkenes sjel.

De såkalte gode, gamle dager, kommer sikkert aldri tilbake. De hører til minnets verden.

Ja, verden er i støpeskjen.

Men du og jeg er en del av verden. Og enten vi vil eller ikke, er vi barn av vår tid som tvinges inn i tidens kamp.

Det kjempes hett om verdens sjel. Det kjempes også om din. Og hvad jeg vilde ha sagt dig i en stille stund er dette, at verden aldri kommer til å bli frelst ved noen av de «-ismer» som ovenfor er nevnt. Den blir bare frelst så langt som den bjer sig for Gud.

Vi er i virkeligheten trett av tidens løgn og fantastiske vrøvl med såkalte sociale eksperimenter, som kanskje kan forandre arbeidskår, boligforhold og gatebelysning og renovasjonsvesen, men som ingen makt har mot all den synd som bor i menneskenes hjerter.

Vi tror ikke på noen annen makt enn den som skaper nye mennesker.

Derfor tror vi på kristendommen. Derfor forkynner vi Kristus. Derfor gripes vi av nytt håp om en bedre verden, hver gang et menneske kommer ut av støpeskjen som et nytt menneske.

«Krigsropet».

Misjon-Rosten

er en stadig påminnelse om misjonssaken. Ved å lese bladet får man følge med i evangeliets utbredelse rundt hele jorden.

Husk å anbefal

Misjon-Rosten til dine venner.

Apollo

er navnet på den ideelle *skokrem* den er lett å pusse, og gir skotoiøt en varig glans.

Kvitteringer.

Br. og str. Glittenberg, Kongo
Til str. og br. Glittenberg er med takk mottatt følgende beløp:
Fra en søndagsskole i Mandal ... kr. 5.00
Stener Stenersen Mosterhamn ... « 5.00
Glemst Storksen, Fjeldberg ... « 5.00
Kollekt i «Zion» ... « 10.00
Kollekt i «Zion» ... « 14.20
Søndagsskolen i «Zion» ... « 10.00
En br. på Mosterhamn ... « 10.00
H. & E. S. Bergen ... « 10.00
En br. på Mosterhamn ... « 15.00

Kr. 85.00

Tidligere mottatt ... kr. 1130.00

Ialt mottatt i året 1935 kr. 1215.00

Hvilket beløp er avsendt til br. Erling Syvertsen, Drammen, for videreforsendelse til Glittenberg.
Idet jeg på broderens vegne frembrer min hjerteligste takk til hver enkelt giver, ønsker jeg alle et av Gud velsignet nytt år med takk for eders gaver i året som svant og med bønn om å huske våre kjære søsken i året som er begynt både med midler og i bønn.

Hjertelig hilsen
R. Løkklingholm,
kasserer.

Alfhild Bjerva, Kina.
Det er innkommet og sendt til Alfhild Bjerva, Kina, i året 1935: Misjonsmøter i Møllergt. 38, Oslo ... kr. 571.90
Mottatt av barnemisjonen i Oslo ... « 449.28
Do. i Skiptvet ... « 80.00
Innkommet privat og på bønnemøter ... « 718.80

kr. 1819.98

→ omkostninger ... « 6.22

Kr. 1813.76

Kassabeholdning 1/1 1936 ... kr. 12.45

Hjertelig takk til alle misjonsvenner.
Hilses med Hebr. 6, 10, Matt. 10, 40—42, 2. Tes. 1, 11—12 og Matt. 25, 14—40.
Broderligst
Torolf R. Andersen
Sørligt. 15, Oslo.

Dagmar Jacobsen, India.
Til str. Dagmar Jacobsen er i 2. halvår 1935 innkommet og sendt.
Fra Knoffsgt. 6 ... kr. 311.32
Venner på Svenkerud ... « 20.00
Venner på Hurum ... « 180.00
Tønnesen, Holmsbu ... « 20.00
Venner på Egerøy ved

Troende venner!

Besøk **BANK-KAFÉEN**, Pløensgt. 2 b II, ved Youngstorvet, Oslo. God middag.
Kaffe og smørbrød.
Rimelige priser.

str. Seglem ... « 35.00
Br. Halvorsen ... « 10.00
En syk søster i Skoger « 5.00

Dessuten er innkommet og sendt i januar dette år:
Fra Knoffsgt. 6 ... kr. 67.00
Venner på Egerøy ved str. Seglem ... « 37.00
Søskende Olsen, Drammen ... « 5.00
Fru Løstegård ... « 5.00
Selma Engene ... « 5.00
Str. Anne Eikro ... « 5.00
Str. Gunhild Eikro ... « 15.00

Drammen 7/2—1936.
Broderhilsen
Sverre Severinsen.

«Misjons»Røsten» kommisjonærer

Askim: Astrid Kløverud, Høgmo.
Aasheim, Hurum: Thorleif K. Amundsen.
Arendal: K. Iversen.
Bergen: Frk. Hansine Gjertsen.
Brevikbotn: og på reiser: O Gamst.
Dal st., Eldsvoll: Baker T. Johnsen.
Drammen: Postekspediter Einar Gulbrandsen.
Fredrikstad: Haggmann Kristiansen, Kapellveien 8.
Gøteborg, Sverige: J. O. Strøm.
Haugesund: Bolette Aifsen, Nygaten 15.
Hobøl: Hanna Rygge, Nygård.
Holmestrand: Dagny Sjuve.
Jevnaker: Arne J. Brorson.
Kistrand, Porsangerfjord og på reiser: evang. Kristian Skipperud.
Kristiansand S. og på reiser: Evang. Hans Vennesland.
Mandal: Tønnes Lundevik, Solvang.
Moss: Karl Thorbjørnsrød.
Mosterhamn: Chr. Størksen jr.
Mjøndalen: Arnt Gundersen.
Oslo: Karoline Christiansen, Solheimsgt. 2., Charsten Blegeberg, Konowsgt. 21, III og H. A. Holck, Teatergt. 15.
Rygge: Johan Gundersen.
Storsteinnes, Balsfjord og på reiser: Evang. Henrik Eilertsen.
Saltnes, Råde: Harald Skovly.
Svelvik: Ragnvald Volden.
Slemmestad: Joh. O. Johnsen.
Sætre, Hurum: Gudrun Svensrud.
Tofte, Hurum: M. Røis.
Tjøme: P. Johansen, Mågerøy.
Volda, Sunnmør: M. Støve.
V. Gran og på reiser: Evang. Helmer Moger.

Bøker.

Følgende bøker kan bestilles i «Misjons-Røsten» ekspedisjon, Sarpsborg:

Jordens ytterste ender av G. Nysæter. En misjonsbok av de skjeldne. Den er på ca. 200 sider og rikt illustrert. Pris heftet kr. 2.75 og innb. kr. 4.00. Porto 25 øre.

Fra Bodsfeingslet til prekestolen av Netel N. Pedersen. Boken er et gripende vidnesbyrd om hvad Gud kan gjøre for et menneske. Et vidnesbyrd fra virkeligheten. Pris kr. 1.20 heftet pluss porto 25 øre.

Våk av M. Støve. Et alvorsord og et budskap for vår tid. Nedsatt pris 60 øre, porto 14 øre.

Drømmemesteren av M. Støve. En god barnebok. Nedsatt pris kr. 1.00, porto 0.20.

Troens blikk.

I mitt barndomshjem hang der på veggen i stuen et gammelt bilde som forestilte den synkende Peter — skrev Ernst Modersohn i sin bok: «Det rette Blikk». I bakgrunnen så man en liten båt kjempe sig frem mot storm og bølger, og i forgrunnen rakte Peter nede fra vannet hendene op imot Jesus som seirsviss gikk frem over bølgen. Dette bilde er på det innerligste knyttet til og blitt eet med mine barndomsminner. Hvad jeg enn foretok mig så jeg alltid dette bilde for mig.

I min egen stue henger der nu også et bilde av Peter. Det forestiller dog ikke den synkende Peter, men den vandrende Peter: Peter går på havet hen imot Frelseren og strekker tillitsfullt sine arme ut imot ham. En troende kunstner har malt dette bilde og latt det mangfoldiggjøre. Mine barn skal ikke vokse op under billedet av den synkende Peter; men de skal ta den vandrende Peter til eksempel. Det var med det ønske at jeg hengt billedet op i min stue.

De yngres spalte

Funnet i bakerovnen.

Under vårt opphold i byen Patzum, Guatemala — forteller en misjonær — virket vi blandt den nok så store menighet av kristne indianere, og der blev også gjort store anstrengelser for å nå ut blandt den spansktalende del av egnens beboere, men tilsynelatende uten resultat. Kun en enkelt ung mann som tilhørte denne befolkningsgruppe blev sett ved våre møter, og vi undredes over at han så villig viste sig åpenlyst blandt de foraktede indianere. Da vi spurte ham ut derom, gav han til forklaring følgende beretning som på en interessant måte viser hvorledes Gud kan bruke et nesten helt ødelagt eksemplar av et spansk Ny Testamente til å føre en likegyldig og snevert tenkende vantro mann til kjennskap om Guds nåde i Kristus og lede ham til å motta ham som sin frelser:

«Jeg er baker av profesjon; men da jeg har en viss tilhørlighet til å skifte oppholdssted, er jeg sjeldent i en plass lenge ad gangen og følgelig hadde jeg heller ikke mange penger hos mig. Under mine vandringer kom jeg også til Patzum uten penger og uten å ha utsikt til å få arbeide. Mens jeg nu gikk om og søkte arbeide, hendte det en dag at jeg fikk øie på en stor ubrukt bakerovn et sted; den eiedes av en forretningsmann og jeg fikk da den idé

å leie ovnen og åpne et bakeri. Etter noen forhandling med eieren besluttet han å prøve mig og se, hvad jeg kunde drive det til. «Men», sa han, «ovnen har ikke vært i bruk i lengere tid, og den er full av alt mulig avfall. De må derfor se å få rensed den.»

Hvis jeg nu hadde hatt noen penger, vilde jeg ha leiet en mann til å rensed ovnen for mig; men derved vilde jeg ha gått glipp av den mest velsignede opplevelse i mitt liv. At ovnen var full av alt mulig skrammel var riktig nok. Men der var også noe i den som skulde få en ganske overordentlig stor verdi for mig, hvilket jeg ingen anelse hadde om.

Blandt innholdet i ovnen var der en overflodighet av aske og tildeels brente ting som jeg raket ut ved hjelp av en lang stokk. Mens jeg var opptatt av arbeidet med å få alt av veien, så jeg kunde få begynt min egentlige beskjeftigelse, fikk jeg øie på en liten bok i rødt omslag som var sterkt medtatt av lid. Jeg tok den op og undersøkte hvad den inneholdt. Den var trykt med store, klare typer, var lett leselig, og betydelige dele av den var bevart i sin sammenheng. Hurtig forstod jeg at dette var en av de bøker som de evangeliske kristne pleide å dele ut.

Imidlertid var jeg oplyst i at alt hvad de evangeliske kristne foræret

bort av bøker, var slette ting og tilhørfarlig å lese i. Men det jeg nu leste var te i høieste grad min interesse. Av frykt for at noen skulde opdage hvad jeg leste i så jeg mig om i alle retninger om noen skulde iakttå mig. Men da dette ikke syntes å være tilfellet, rensed jeg hurtig boken for sot og stakk den i lommen.

Mitt arbeide var snart overstått og så skyndte jeg mig op i det rum, jeg bebodde for uten avbrytelse å kunne fortsette med min læsning. Dag efter dag leste jeg videre på de sider som var bevart nok dertil og derav fikk jeg kjenskap til Guds kjærlighet som sendte Jesus Kristus til verden for å frelse fortapte syndere. Ham mottok jeg nu som min frelser så godt som jeg forstod og min sjel fyltes av overstrømmende glede. Ikke lenge efter tok jeg boken med og avla et besøk blandt de evangeliske kristne i Tespan og fortalte dem, hvad jeg hadde lært. De trykte min hånd og sa: «Nu er du vår bror.»

Av det jeg her har fortalt vet i hvorfor jeg også kommer blandt de kjære indianere for å høre evangeliet. Jeg er meget lykkelig ved den kjenskap jeg har og jeg ønsker å høre mere om den frelser som fant mig ved hjelp av et forbrant Ny Testamente.»

Fra «Kirkeklokken».

Der er dem som strør ut og får ennu mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom. Ordspr. 11, 24.

Kina.
STR. DØRUM og KARLSEN:
Janette Bruu, Welhavensgt. 10. Oslo.

HELGA LUNDEBY:
Jul. O. Lind, Moss.

RUTH PEDERSEN og ESTER HERUDSTIG
Rolf Engebretsen, Tiurvælen 1, Ullevål Havnby, Oslo.

JENS FJELD:
K. Aarmo, Ski st.

OLGA SCHULT:
Gerda Siveland, Rosenborgsgt. 1, Oslo.

ALFHILD BJERVA:
Torolf Andersen, Sørligt. 15, Oslo.

SIGNE PEDERSEN og INGA JOHNSEN:
Th. Wessel, Nordstrand st.

M. PAULSEN og IDA LORENTSEN:
Misjons-Røsten, Sarpsborg.

TORKILD RASMUSSEN:
Jul. O. Lind, Moss.

BERNHARD NILSEN:
Nilsine Kristiansen, Sydneshaugen 13, Bergen.

GUNHILD GUNDERSEN:
Leonore Johnsen, Brårvik pr. Staube.

ASTA THUEN:
Edith Olsen, Solheimsgt. 1 a, Bergen.

CHRISTOFA BRUNDTLAND:
L. Hvidsten, Nordre Skogvei 26, Bergen.

INGER FRELUMSTAD:
Sliperimester Reiersen, Selvik, Sande i Vestfold.

Afrika.
INGRID LØKKEN:
Skredderm. Olaf Andersen, Schestedgt. 3 a, Oslo.

HILMA HERMANNSEN:
Ole Krogstad, Soll, Røllingen.

JENS GLITTENBERG:
R. Løkklingholm, Mosterhamn.

Den Norske Kongomisjon.
ALB. M. CHRISTIANSEN:
Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.

Argentina.
BERGER N. JOHNSEN:
H. H. Senstebø, Otterholdt, Ba.

India.
ANNA JENSEN:
Amalie Carlsen, V. Porsgrund.
DAGMAR JACOBSEN:
Sverre Severinsen, Smittestrømsveien 19, Drammen.

FRANCK DESMOND:
Beløp sendes direkte. Adressen er: 3 St. Marks R. d., Bangalore, India.

BORGHILD NORDLI:
Dankert Jørgensen, Gunnar Bergs vei 38, Narvik.

HANS SVENDBERG:
Hardy O. Mossberg, Kreditbanken, Halden.

ALFHILD HOLMEN:
Skredderm. Olaf Andersen, Schestedgt. 3 a, Oslo.

HILDA WERGEDAL:
Jens Jarne, Passerbok p. o. Sandevær.

RAKEL EDVARDSEN:
Hans Hansen, Brydeleken, Kongberg.

B. og GUNHILD FINSTRØM:
Fru Gudrun Berntsen, Kvitesøed, Telemark.

DAGMAR ENGSTRØM:
Rolf Engebretsen, Tiurvælen 1, Ullevål Havnby, Oslo.

Finnmark.
DORTHEA KLEM, BØRSELV:
Tora Finnerud, Danvik, Drammen.

OSKAR GAMST, Brevikbotn.
HENRIK EILERTSEN, «Betels», Storsteinnes, Balsfjord.

DEMANDA EILERTSEN, Brevikbotn.
ANDREAS MATHISEN, V. Jakobsevi.
KRISTIAN SKIPPERUD, Kistrand.
Porsangerfjord.

Hjemmeværende misjonærer.

MARTHA KVALVAGNES:
Anna Nædal, Sydnessmug 6, Bergen.

F. O. SHRØDER:
A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo.

TOMINE EVENSTAD:
Vigeland, Sor Audnedal pr. Mandal.

PEDER EVENSTAD, Vigeland, Sor Audnedal pr. Mandal.

«Glommen» trykkeri, Sarpsborg.